

DE RIVERINA, HET WESTELIJK GEDEELTE VAN NIEUW-ZUID-WALLIS.

Welk eene verbazende uitbreiding de veefokkerij binnen weinige jaren in de binnenlanden van Australië verkregen heeft, blijkt op eene treffende wijze uit eene statistiek van den 31 Maart 1863, die in de *Australian and New-Zealand Gazette* van den 6 Augustus 1864 wordt medegedeeld.

De westelijke helft van de kolonie Nieuw-Zuid-Wallis, die de ver uitgestrekte landstreken aan de Darling, Lachlan en Murrumbidgeerivier bevat, wordt thans onder den gemeenschappelijken naam van Riverina of rivierland begrepen. Nog voor weinige jaren wist men van dit land naauwelijks meer dan de lijnen, welke den weg van sommige ontdekkingstogten aanduiden. Maar in de laatste jaren heeft de veefokkerij, even als in andere streken van Australië, zich op zulk eene groote schaal ontwikkeld en uitgebreid, dat reeds verscheidene stemmen zich hebben doen hooren, om de Riverina van de kolonie Nieuw-Zuid-Wallis te scheiden en tot eene eigene zelfstandige provincie te verheffen. Tot hiertoe is wel de gevraagde afscheiding niet toegestaan; maar zij kan bij den snellen aanwas der kolonie niet lang uitblijven; want deze streken hebben den natuurlijken afvoerweg voor hare steeds toenemende productie niet door het hart der provincie, waartoe zij behooren, maar langs den loop der rivieren naar het zuiden en westen. Reeds nu is het landschap Riverina rijker aan menschen en vee, dan Queensland was, toen het in 1859 tot eene zelfstandige provincie werd verheven.

Uit de bovengenoemde statistieke opgave toch blijkt, dat de vijf districten, waarin de Riverina verdeeld wordt, niet minder dan 51,997,000 acres, een weinig minder dan het halve terrein, nu reeds werkelijk tot weidelanden voor het vee gebruiken. Op dat gebied bevinden zich naar de volkstelling van 1861 reeds 29,128 inwoners. Het getal vee,

dat er gehouden wordt, bedraagt 34,942 paarden, 8658 zwijnen, 399,547 stuks hoornvee en 1,734,225 schapen.

Als men deze cijfers in aanmerking neemt, dan staat men er over verbaasd, wat er niet van een voor weinige jaren nog geheel onbekend en onbewoond land kan worden, zoodra eene werkzame industriële bevolking zich daar plaatst, om de eeuwen lang onaangeroerde schatten der natuur zich ten gebruike toe te eigenen.

Uit PETERMANN'S *Mittheilungen über wichtige neue Erforschungen auf dem Gesamtgebiete der Geographie*, 1864, XII, S. 488.

R.